

Streda 27. júla 2016

Text: Jer 1, 4 – 10

⁴Takto mi zaznelo slovo Hospodinovo: ⁵Skôr, ako som ťa utvoril v živote matky, poznal som ťa, skôr, ako si vyšiel z lona matky, posvätil som ťa; určil som ťa národom za proroka. ⁶Ja som však povedal: Ach, Pane, Hospodine, veď neviem hovoriť, lebo som primladý. ⁷Nato mi riekol Hospodin: Nehovor: Som primladý. Ale choď, ku komukoľvek ťa pošlem, a hlásaj všetko, čo ti rozkážem! ⁸Neboj sa ich, lebo ja som s tebou, aby som ťa vyslobodil - znie výrok Hospodinov. ⁹Vtedy Hospodin vystrel ruku a dotkol sa mi úst. Potom mi Hospodin riekol: Ajhľa, dal som ti do úst svoje slová. ¹⁰Pozri sa: dnes som ťa ustanovil nad národmi a kráľovstvami, aby si vytŕhal a rúcal, hubil a búral, aby si staval a sadil.

Piesne: ES č. 343, 483

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ešte skôr, ako sa Jeremiáš narodil, Boh určil, že sa stane prorokom. Práve tak, ako mal Boh životný plán pre Jeremiáša, má ho aj pre každého jedného z nás. Dnešný svet zúfalo túži po skutočných hodnotách, po láske naplnenej obsahom neba, po pokoji, ktorý prevýši každý rozum. Morálka, hodnoty, etika, vzťahy – všetko je skorumpované, prehnité a zapácha sírou. Na tento stav existuje iba jeden liek, a tým je Boží Syn, Pán Ježiš Kristus. A On si povoláva k tomuto dielu – byť soľou zeme a svetlom sveta – svoju cirkev, teba a mňa, nás všetkých. Smutné, ba až tragické je, že v našich cirkevných zboroch vôbec nie sme nastavení, vedení a povzbudzovaní k záujmu o neveriacich, že skoro vôbec nevieme, ako im niest' evanjelium a hlásať dobrú zvesť. Takýmto postojom však demonštrujeme, že nám je jedno, či ľudia bez Boha skončia v pekle a vo večnom zatratení, hlavne, že my „máme to svoje isté“... Len aby sme s takýmto prístupom neboli raz na poslednom súde veľmi prekvapení. Veď si priznajme, kto nás kedy naposledy motivoval, povzbudzoval aj pripravoval na to, že sme tu pre tento svet – aby skrze cirkev neveriaci mohli počuť evanjelium. Jeremiáš mal pred sebou špecifickú úlohu proroka a reagoval zaujímavo: „*Ja som však povedal: Ach, Pane, Hospodine, veď neviem hovoriť, lebo som primladý.*“ Táto „výhovorka“ bola v jeho prípade opodstatnená, ale pred Bohom neobstála. Prečo si myslíme, že naše výhovorky obstoja? Prorok Jeremiáš nám môže byť veľkým príkladom v poslušnosti Božiemu slovu. A potom mohol veľaokrát zažiť, že Boh svoje slovo dodržal, bol verný a vyslobodzoval ho z rúk nepriateľov. Hlavne vďaka poslušnosti mohol byť Jeremiáš dôležitým nástrojom Božieho hlasu pre vyvolený národ. Na tomto mladom mužovi vidíme, že nie je rozhodujúci vek, vzdelanie, zázemie, ale poslušnosť. Jedine to nás robí kvalifikovanými, aby sme boli správnym a mocným Božím nástrojom v rukách nášho Majstra. Náš Pán rovnako aj dnes potrebuje naše ústa a naše kroky na to, aby boli Božie pravdy, ktoré jedine dokážu „*vyslobodiť, priniesť svetlo, rozlámať putá, vyslobodiť zajatých z väzenia a hlásať milostivý rok Pánov*“, hlásané jasne a pravdivo tomuto padlému svetu, kým je čas milosti. Budeš sa stále vyhovárať, alebo pôjdeš v poslušnosti Božiemu slovu, kamkoľvek ťa pošle? Amen.

Modlitba:

Hospodine, Otče nebeský, ďakujeme Ti, že aj nás, nehodných a biednych, si povolávaš do služby na svojej vinici. Prosíme, aby sme si nikdy nezatvrdzovali svoje srdcia pred Tvojím volaním, ale upevňuj našu vieru a dôveru v Teba. Amen.

Mgr. Stanislav Kocka, zborový farár v CZ ECAV Košice (KOS)